

**Svar på Interpellation av Johan Nilsson (M) till social- och trygghetsborgarrådet
Alexander Ojanne (S) om de försvunna budgetmedlen till ordningsvakter i stadsdelarna**
Dnr KS 2022/118

Johan Nilsson (M) har ställt ett antal frågor till mig som rör ordningsvakter och trygghet.

I Stockholm ska alla stadsdelar vara trygga. Under många år har den grova och organiserade brottsligheten tillåtits få fäste i staden. Moderaternas politik innebär att staden agerade först när brott hade skett eller när otryggheten redan var ett faktum. Vi har valt att skifta fokus för att jobba mycket mer förebyggande. Det är kommunens uppgift och det ska vi prioritera.

Vi ska ha ordningsvakter där det behövs men vi ska inte ta över polisens och statens uppgift. För det är en polisär uppgift att fånga och lagföra kriminella. Stadens uppgift är att arbeta förebyggande och att förhindra barn och unga blir kriminella. Staten ska se till att både Polisen och kommunerna har förutsättningar att göra sina jobb. Jag kan konstatera att staten inte har gjort tillräckligt för att Stockholm eller andra kommuner ska ha goda förutsättningar för att lyckas.

Jag kan också konstatera att Stockholm behöver fler poliser och vi behöver dem snarast. Under den gångna mandatperioden mötte Moderaterna upp polisbristen med att anställa ordningsvakter. Det sänder en väldigt dålig signal, eftersom det varken är kortsiktigt eller långsiktigt hållbart. Ordningsvakter kan inte kompensera för polisbristen. Ordningsvakter och poliser har vitt skilda befogenheter. Alltför ofta glöms det bort att ordningsvaktsutbildningarna bara är på några få veckor. Även om lagändringar görs som innebär att längden på utbildningen så att den dubblas till fyra veckor är det inte i ens i närheten nog för att närma sig de uppgifter som åligger polisen.

Därför ska vi vid varje tillfälle som ges påminna om vikten av att Stockholm får fler poliser. Vi ska också göra allt för att stoppa rekryteringarna till gängen, vilket också polis och akademi har länge pekat på - nämligen att kommunerna måste trappa upp det förebyggande arbetet för att stoppa att unga rekryteras till brottslighet. Min förhoppning är att det ska råda total enighet i kommunfullmäktige i kampen mot gängen och den organiserade brottsligheten.

Interpellanten skriver att det inte råder någon konflikt mellan ordningsvakter och det förebyggande arbetet. Tyvärr fick inte stadsdelsnämndernas förebyggande arbete den uppmärksamhet eller de resurser som hade behövts under gångna mandatperioden. Nu när staden ska fokusera mer på det förebyggande arbetet finns det ett brett stöd för detta. Alla partier utom Moderaterna och Sverigedemokraterna har accepterat omfördelningen som gjordes i stadens budget.

Syftet med omfördelningen är att ge stadsdelsnämnderna mer resurser för att utifrån sina lokala kunskaper om behov och utmaningar genomföra insatser för att öka tryggheten. På samma sätt arbetar vi med trygghetsfonden, där stadsdelsnämnderna ansöker om trygghetsmedel för platser som de lokalt har identifierat som otrygga. Dialogen med medborgarna, polisen och näringslivet är central när otrygga platser identifieras. I år finns det 100 miljoner kronor avsatta för trygghetsinvesteringar i det offentliga rummet. Stadsdelsnämnderna kommer också att få 30 miljoner kronor för att arbeta med

platssamverkan – för att öka tryggheten runt en plats. Därtill görs det många åtgärder för att öka tryggheten i det offentliga rummet.

Tryggheten i Stockholm hänger inte bara på ordningsvakter som interpellanten vill ge sken av. I utvärderingen För ett tryggt och säkert Stockholm – en utvärdering av Stockholms stads mobila ordningsvakter som gjordes av Malmö högskola på uppdrag av staden, slår man fast att resultaten är väldigt svaga vad gäller boendes mätbara förbättring av trygghet och utsatthet för brott. Utvärderingen slår också fast att *”inga förändringar mellan mättillfällena rörande förekomsten av till exempel synlig skadegörelse, berusande individer eller narkotikahandel.”* Antalet anmälda brott hade alltså inte minskat under de perioder som man hade tittat på. Rapportens slutsatser går inte att missuppfatta och jag tror att stadens arbete stärks när vi utgår ifrån evidens och beprövad erfarenhet.

Detta innebär inte att staden ska sluta använda sig av ordningsvakter, men staden behöver löpande följa trygghetsarbetet och utveckla insatser för att skattemedel ska användas på bästa sätt. Ordningsvakter ska användas där det behövs och där det gör störst nytta. Därtill ska staden arbeta med att öka tryggheten genom de andra insatserna som jag har gett exempel på.

Alla ska känna sig trygga. Oavsett bostadsadress, ålder, kön, sexuell läggning eller funktionshinder ska alla känna sig trygga i Stockholm.